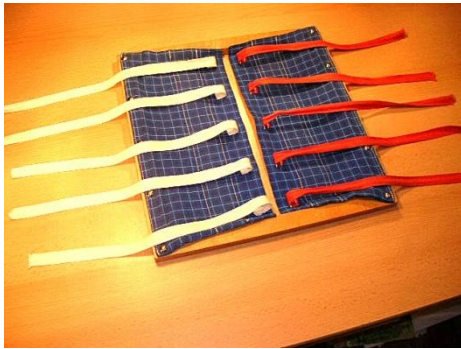

Ramka do nauki wiązania sznurowadeł.

I. Opis materiału.

Drewniana ramka o wymiarach ok. 30x30 cm, z przymocowanymi do boków dwoma kawałkami jednokolorowego materiału. Kawałki te - na potrzeby niniejszego opisu porównując ramkę do okna, nazwijmy skrzydłami okna - składają się do środka ramki.

Do obu kawałków materiału (skrzydeł) do ich krawędzi wewnętrznych, przyszytych jest po pięć wstążek o długości ok. 30 cm każda. Do jednego skrzydła przyszyte są wstążki w kolorze czerwonym, do drugiego w kolorze białym. (wstążki powinny być zawsze wyprasowane)

Dla łatwego zrozumienia kolejnych etapów wykonywania czynności, opisanych w niniejszym konspekcie, przyjmijmy, że ramka leży przed dzieckiem tak, że wstążki białe przyszyte są do lewego kawałka materiału, a więc od lewego „skrzydła okna” .

II. Cel.

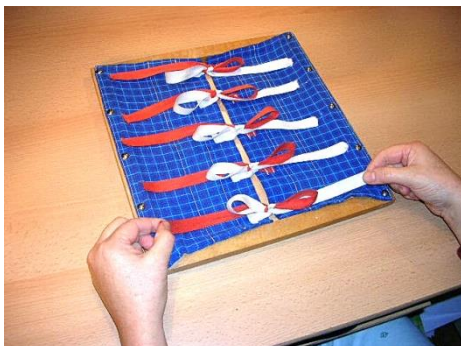
Opanowanie umiejętności wiązania sznurowadeł

III. Wiek.

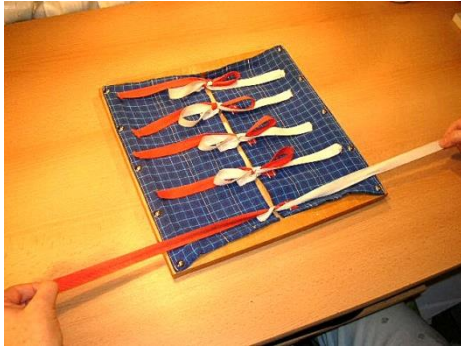
Odpowiedni

IV. Przebieg ćwiczenia.

Nauczyciel i dziecko gotowe do nauki, przynoszą na stanowisko pracy ramkę z zawiązanymi kokardkami. Nauczyciel - zachowując ciszę - prowadzi pokaz od początku do końca każdego etapu.

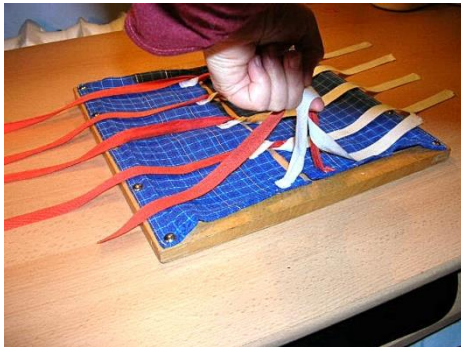

Pierwszy etap: rozwiązywanie kokardek i węzłków.
Zaczyna od wstążek najbliższych sobie.

Po kolei rozwiązuje zawiązane kokardki, w ten sposób, że chwyta jednocześnie palcami obu rąk za wolne końce wstążek i rozciąga je na boki.

(wstążki białe znalazły się po prawej stronie ramki)

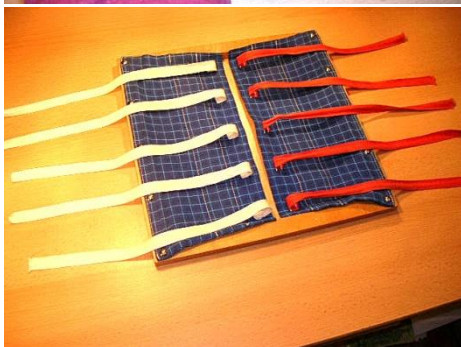

Następnie:

- palcem wskazującym lewej ręki zgiętym w haczyk rozwiązuje węzłki w ten sposób, że podkłada go pod splecione wstążki węzła i podnosi wstążki ku górze tak, że węzełek się rozwiązuje.

- w/w czynności kontynuuje z następnymi czterema parami wstążek,

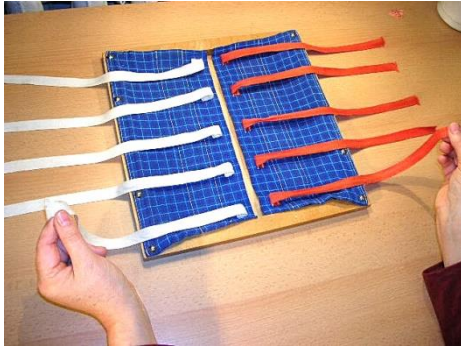
- porządkuje rozwiązane wstążki, tak by leżały rozłożone na boki, równoległe do siebie (wstążki białe znalazły się po lewej stronie ramki),

- rozkłada kawałki materiału na boki (otwiera skrzydła okna),
- porządkuje rozwiązane wstążki, tak by leżały rozłożone na boki, równoległe do siebie,

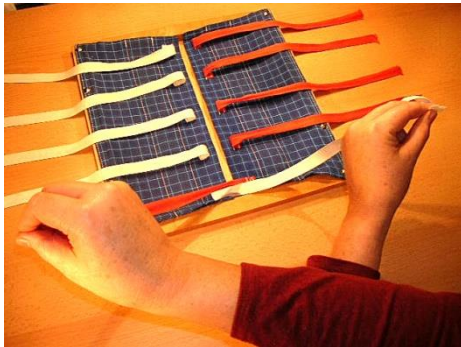

- składa kawałki materiału do środka ramki (zamyka skrzydła okna),

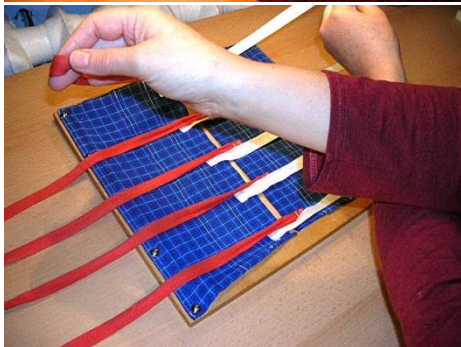

Drugi etap: wiązanie węzłów.

Zaczynając od wstążek najbliższych sobie;

- jednocześnie obiema rękami: prawą chwytając za koniec czerwonej wstążki, lewą za koniec białej wstążki i przekłada je (krzyżuje) na przeciwne strony ramki, tak że wstążka czerwona znajduje się nad wstążką białą,

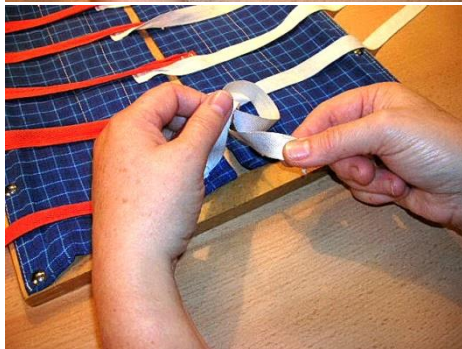
- w/w czynności kontynuuje z następnymi czterema parami wstążek,

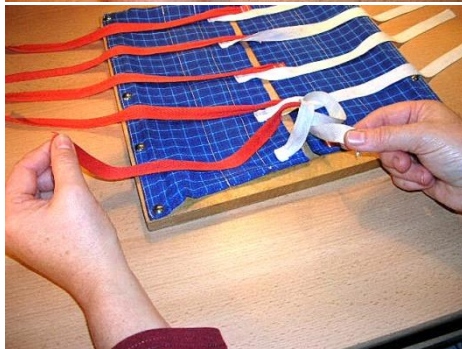
- palec wskazujący lewej ręki zgięty w haczyk (jak na etapie rozwiązywania węzłków patrz wyżej) podkłada pod przełożone wstążki i unosi je ku górze tak, że powstaje z nich łuk (tj. otwór utworzony w leżących na palcu wstążkach; białej i czerwonej)

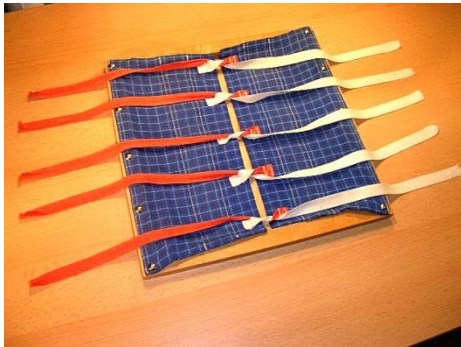
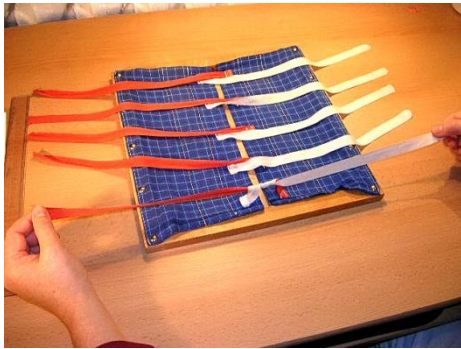
- zatrzymuje lewą rękę w tej pozycji (podtrzymuje łuk, który ma wysokość ok. 5 cm.) a prawą ręką chwytając za 2 cm przed końcem białej i przekłada ją, ruchem okrężnym w lewo w kierunku do siebie pod podtrzymywanym łukiem ,

- prawą ręką chwytając za przełożony pod łukiem koniec białej wstążki,

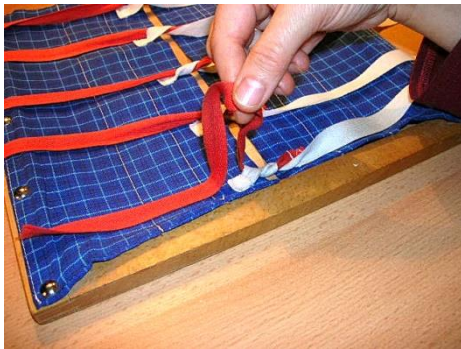
- lewą ręką chwytając za koniec czerwonej wstążki i rozciąga wstążki na boki, wiążąc w ten sposób pierwszy węzełek,

- w/w czynności kontynuuje z następnymi czterema parami wstążek,

W ten sposób zostaje zawiązanych pięć węzłków. Jest to koniec drugiego etapu nauki. Dziecko może powtórzyć ćwiczenie.

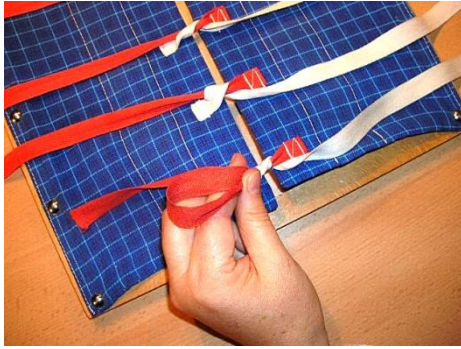
Trzeci etap: wiązanie kokardek.

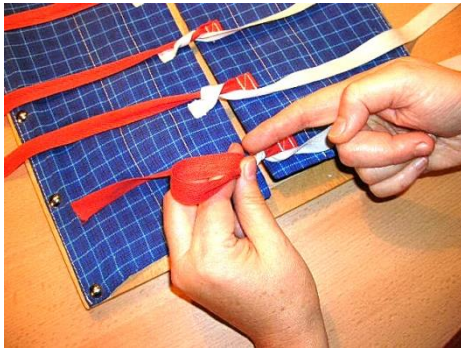
Zaczynając od wstążek najbliższych sobie;
- kciukiem i palcem wskazującym prawej ręki chwyta czerwoną wstążkę w odległości ok. 7 cm na lewo od zawiązanego węzła i unosi ją pionowo, pozwalając części wstążki na lewo od palców, opaść swobodnie,

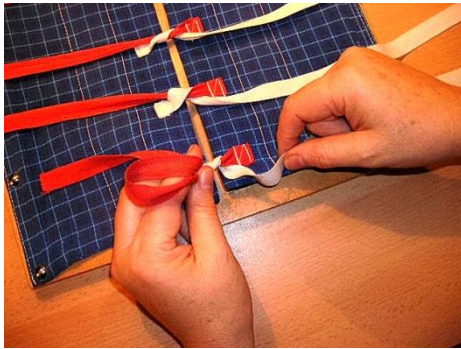
- kciukiem i palcem wskazującym lewej ręki chwyta czerwoną wstążkę jak najniżej tak, że powstaje z niej "ucho" czyli lewa pętelka kokardki,

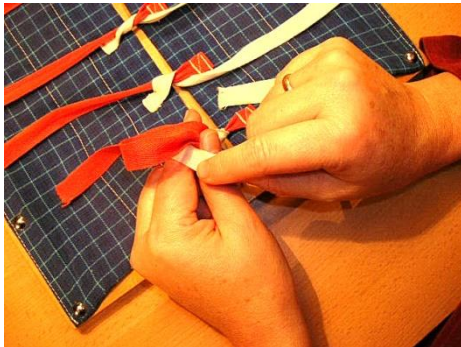
- odsuwa prawą rękę na bok i obserwuje utworzoną lewą pętelkę kokardki trzymaną pomiędzy kciukiem i palcem wskazującym lewej ręki,

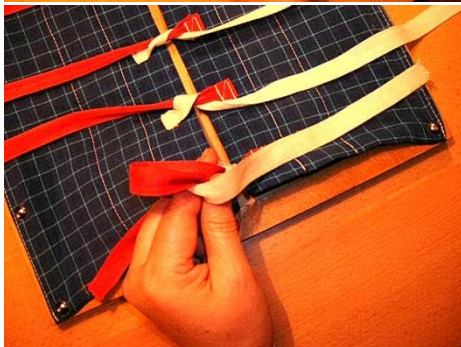
- czubkiem (opuszkiem) palca wskazującego prawej ręki dotyka kilkakrotnie czubka (opuszki) palca wskazującego lewej ręki (puk, puk),

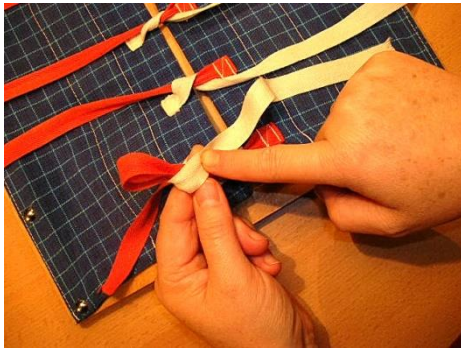
- prawą ręką chwyta wstążkę białą w odległości ok.. 5 cm na prawo od węzła

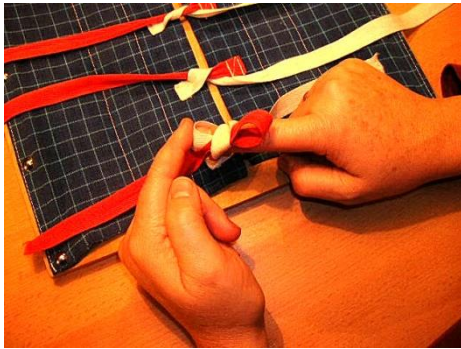
- ruchem okrężnym w lewo w kierunku do siebie, przekłada ją pod czubkiem palca wskazującego lewej ręki trzymającego lewą (czerwoną) pętelką kokardki i nad lewą (czerwoną) pętelką kokardki tak,

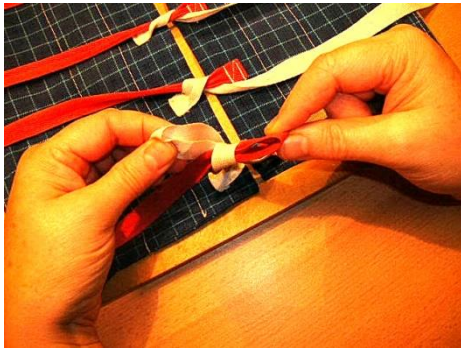
- by swobodny odcinek przekładanej białej wstążki leżał przy czubku palca wskazującego lewej ręki,

- czubkiem palca wskazującego prawej ręki dociska białą wstążkę do czubka palca wskazującego lewej ręki,

- wpycha białą wstążkę (ten odcinek, który znajduje się pomiędzy czubkami obu palców wskazujących) przez otwór powstały po cofającym się czubku palca wskazującego lewej ręki tak, że spod czerwonej pętelki kokardki wysuwa się pętelka biała, wypychana palcem wskazującym prawej ręki

- kciukiem i palcem wskazującym lewej ręki chwytają mocno wysuniętą przed chwilą pętelkę białą, kciukiem i palcem wskazującym prawej ręki chwytają mocno utworzoną wcześniej pętelkę czerwoną i podtrzymując je mocno palcami -

- rozciąga na boki, zaciskając węzeł tak powstałej kokardki.

- w/w czynności kontynuuje z następnymi czterema parami wstążek,

W ten sposób zostaje zawiązanych pięć kokard.
Jest to koniec trzeciego etapu nauki.
Dziecko może powtórzyć ćwiczenie.

V. Elementy wzbudzające zainteresowanie:

Dwa różne kolory wstążek po lewej i prawej stronie.

Śledzenie przebiegu wstążek.

Powstawanie węzła. Tworzenie kokardek.

Stosowanie siły przy zaciskaniu kokardki.

VI. Kontrola błędów:

Równe ułożenie wstążek. Rozwiązujące się węzły. Rozwiązujące się kokardki.

VII. Transfer:

Wiązanie kokard, sznurowadeł. Wiązanie węzłów.

VIII. Ćwiczenia poprzednie: -

IX. Ćwiczenia następne:

Wiązanie innych węzłów: np. żeglarskich